

ISSN 2000-012X

Lundehunden

Nr 3 2012

Hur söt får man vara!

Koviks kennel önskar alla ett härligt 2013

Valpar väntas i början av januari -13
www.kovikskennel.se

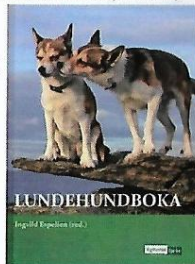

Lundehundboka

"Lundehunden er kanskje den "norskeste" av alle norske hunderaser, med en meget gammel historie og tradisjon langs norskekysten. Den er også en av verdens mest spesielle og unike hunderaser, med sine seks tær på alle fire labbene og sin helt unike smidighet. Norge har

ansvaret for å forvalte denne rasen, som i dag er utryddingstruet. Lundehundboka tar for seg rasen historie og betydning for kystkulturen. Samtidig gir boka en innføring i hold og stell av lundehunden, og passer godt for alle som er interesserte i rasen. For de som ønsker å anskaffe lundehund eller som vil drive oppdrett på rasen, vil boka gi viktig informasjon. Lundehundboka bidrar fortløpende til å øke interessen for lundehunden slik at flere anskaffer seg den, og kanskje bidrar til rasens redning ved å avle lundehunder."

Boka er nå til salgs hos
Norsk Lunde Hund Klubb — www.lundehund.no
Den kan bestilles via e-post:
leder@lundehund.no eller lundebuga@lundehund.no
Pris NOK 399,- pr stk + frakt

Svenska Lundehundsällskapetets Styrelse 2012

Ordförande

Cecilia Obitz
Tantålvägen 24 Reserö
185 94 Vaxholm
08-541 370 47, 076-808 5963

Sekreterare/Tidning

Annika Ägren
Sanda St Varbos 941
623 79 Klintehamn
0498-241528, 070-320 1754

1:e Suppleant

Monika Ölen Krüger
Kvarnålden
330 31 Kultorp
0370 432 47, 070-534 4777

Revisor

Sören Lund
070-573 4475

Anette Virhage
070-817 7892

Vice ordf

Emmy Johansson
Östra Gunnesgårde 1A
417 49 Göteborg
070-303 0931

Ledamot/Tidning

Maria Hedström
Skarpnässlingen 19
805 91 Gävle
026-910 68, 070-584 8729

2:e Suppleant

Fanny Höie
Krabbegatan 4
254 36 Helsingborg
042-14 66 77, 073-916 5007

Avelskommitté

Gunilla Hising Bohm
0150 - 915 09

Mary Kvarnström
08-710 8353

Kassör

Eva Nordlander
Drottvägen 11
181 31 Lidingö
08-765 0907, 073-564 2225

Tidningen

redaktion@lundehund.se

Webbmaster

webbmaster@lundehund.se

Hemsida

www.lundehund.se

Valberedning

Eva Pretkells
0523 - 541 04, 070-691 3563

Elin Müller
08 - 648 9802, 070-457 8935

Sofie Weibull
0930 - 300 01, 070-680 6202

Annonspris

medlem / icke medlem

En halvsida sv/v 75 kr 150 kr
En helsida sv/v 150 kr 300 kr
Ett uppslag sv/v 300 kr 600 kr

En halvsida färg 200 kr 400 kr

En helsida färg 400 kr 800 kr

Ett uppslag färg 800 kr 1300 kr

Valphänvisare/Rasinformator

Eva Pretkells

Övrig Upplýsing

Medlemsavgift 2013, 250 kr
Utlånsk medlem 2013, 275 kr
Familiemedlem 75 kr
Pg nr: 92 22 57 - 1
IBAN SE 72 9500 099 6026
0922 2571
BIC NDEASESS (Nordea)

Manusstopp för nummer 1/2013, 1 Mars
Ansvarig utgivare Annika Ägren, Maria Hedström

Omslagsbild: Söt valp

Foto:

Redaktionen har ordet

Årets sista Lundehunden! Den innehåller som vanligt en blandning av stort och smått.

Det är ju tack vare bidrag från er klubbmedlemmar som vi kan få till en varierad och läsvärd tidning. Stort tack för det!

Sen två år tillbaka har vi en tävling där varje insänt bidrag blir till en lott, vinsten är ett års gratis medlemskap i klubben. I år blev vinnaren **Therese Pettersson**, som skrev så fint om sin Fenny, 13,5 år gammal i nr 1. Grattis Therese!

Varje gång som klubben har en träff och utställning så har vi självklart ett lundehundsrace. Ett mycket uppskattat inslag. Men några regler har vi inte haft för denna tävling. Nu har styrelsen samlat ihop sig och skrivit ned några punkter som du kan läsa om på sidan 26.

Som vanligt kommer klubben att ha en monter på Stockholms Hundmässan i december där vi presenterar vår ras. Montern brukar vara väldigt välbesökt och många är de besökare som där och då bestämt sig för att skaffa en lundehund.

Trevliga helger och ett gott nytt år önskar redaktionen

Annika

Maria

Innehållsförteckning

Sid 6 Enkät om sjuka hundar
Sid 8 Viktiga datum
Sid 10 Avelskommitté
Sid 18 Smålandsträffen
Sid 19 Hundar i New York
Sid 20 Hundar är som människor

Sid 26 Regler för lundehundsrace
Sid 28 Sigrid på resa i Berlin
Sid 32 Danmarksträffen
Sid 34 Mikkel BIG 3:a i Växjö
Sid 36 Jakthunden

Ordförande har ordet

Hösten närmar sig med stormsteg efter en sommar som väl inte varit den bästa vädermässigt, så nu får vi hoppas på en fin och solig höst.

I juli firade Norsk Lundehund Klub 50 år som rasklubb och flera av våra medlemmar var på plats. Firandet ägde rum på Väröy som man betraktar som lundehundens hemö. Samtidigt lanserade klubben boken "Lundehundsboka", ett mästerverk som borde finnas i varje hem där det bor en lundehund!

SLS uppvaktade jubilarerna med en liten summa pengar som ska användas till att starta ett internationellt samarbete för lundehunden. Ett första trevande möte hölls också på Väröy där det bestämdes att ett organiserat möte ska hållas på gränsträffen 2014 i Morokulien.

I vår klubb har vi ett stort jobb som ligger framför oss nu och det är att göra färdigt uppdateringen av vårt RAS-dokument. Det är viktigt att du som medlem känner till vad som står i RAS, så läs och kom med synpunkter. Det är nu när dokumentet är under produktion som du kan påverka dokumentets innehåll. Alla synpunkter är viktiga, så dra dig inte för att ta kontakt med avelskommittén eller styrelsen. Vet du inte vad RAS är eller innebär rekommenderar jag dig att gå in på www.skk.se under fliken uppfödning och RAS – Rasspecifika Avels Strategier och ta del av den information som finns där.

För att lundehunden ska överleva som ras behöver vi bredda rasens avelsbas och skapa ett ökat intresse för denna lilla urhund, ett stycke norskt kulturarv. Därför är det av yttersta vikt att så många som möjligt är med på hundträffar och mässor och informerar och berättar om vår ras. Du kanske inte kan svara på alla frågor, men det går alltid att hänvisa till någon i styrelsen och vår fina hemsida där mycket information finns. Material som informationsbroschyr och dylikt skickar vi gärna till dig.

Styrelsen har beslutat att klubben även i år ska vara med på Stockholms Hundmässan i december och då behöver vi hjälp av dig och din hund för att bemanna vår monter. Men din hund måste vara van vid en stökig miljö och mycket människor. Tror du att den klarar det är du välkommen att anmäla ditt intresse till mig på utsiraz@gmail.com.

Njut nu av en härlig höst med långa skogspomenader tillsammans med din lundehund, en bättre kompis finns inte.

Cecilia Obitz, ordförande

Många funderingar om "Väröy-sjukan"

I förra numret av Lundehunden framkom det i en norsk artikel liksom i vår egen enkät bland de svenska Väröybesökarna att många hundar blivit sjuka i samband med träffen och utställningen på ön i somras.

Av de deltagande svenska hundarna blev väldigt många påverkade på ett eller annat sätt.

I dag, ett halvår senare, mår de allra flesta bra, men ett par tre stycken är fortfarande inte helt återställda, i några fall misstänks IL.

Vad var det då som utlöste det hela? Ja, något entydigt svar finns inte.

"Vi har talat med ett otal veterinärer och de säger virus eller bakterie. Smittan spred inom begränsad tid och inom en begränsad yta (skolan). Mitt på området tömdes toaletter i en avloppsbrunn. Utan tvekan fanns ecolibakterier runt denna och lika säkert spreds dessa till vattenpölar på området."

Jenny Harlen med hunden Tim som fortfarande är sjuk, han väger 5,8 kg, tål bara dietmat och går på kortison.

"Tror att de ätit nåt som deras bakterieflora inte klarade av, eventuellt kunde immunsystemet varit nedsatt på grund av den långa resan, stressen av att bo i husvagn och allt annat som inte var som vanligt."

Maria Ragnarsson med hundarna Ylva och Idun som mår bra i dag. Ylva fick diarré i tre dygn och Idun kräktes i ett dygn och hade diarré i en vecka.

"Jag tror att det var någon maginfluensabakterie som gick lös bland hundarna."

Sirpa Juslenius med hunden Fabbe som kräktes och fick sprutdiarré. Han blev frisk efter några dagar.

"Jag tror att hundarna drabbades av en aggressiv maginfluensa/virus."

Maria Hedström med hundarna Sune, Lovis och Madicken. De blev slöa och apatiska, de kräktes och hade diarré i flera dagar. I dag är två av hundarna friska, men den tredje behandlas fortfarande för sviterna som kom efter.

"En kombination av stress och att det fanns någon hund som hade någon smitta med sig. De flesta hundar hade rest långt, varit med en väldigt gungig överresa och alla bodde på en liten yta och under förhållanden som de ej var vana med. När många hundar samlas på en liten yta ställer det krav på ägarna – att inte rasta på området, plocka upp bajs och inte låta hunden nosa på kissfläckar eller bajs och heller inte hälsa på allt och alla."

Cecilia Obitz vars fem hundar klarade sig från att bli sjuka.

"Vi bodde utanför skolans område och när hundarna på campingområdet blev sjuka höll vi Lava ifrån dem."

Göran Eklund med hunden Lava som inte blev sjuk.

Annika Ågren

Årsmöte 2013

Svenska Lundehundsällskapet kommer att ha

sitt årsmöte **lördag 9 mars** 2013 i Stockholm.

Tid och plats meddelas senare på klubbens hemsida.

Dags för Årets Lundehund 2012

Förra året vann Trollfjord Dragi tämligen överlägset. Vilken hund kommer att utses till Årets Lundehund - utställning i år?

Det finns flera klasser i tävlingen. Allt om tävlingen finns på www.lundehund.se, där finns också formuläret att fylla i. Klicka på Aktiviteter och sen Årets Lundehund.

Senast 31 januari måste bidragen vara insända.

SLS officiella utställning

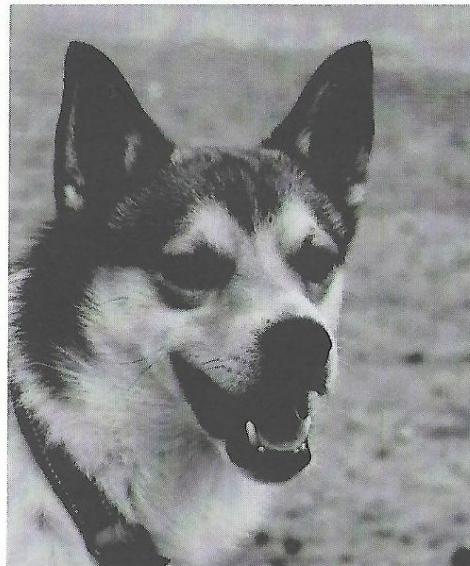
i Vaxholm **lördag 31 augusti 2013**

Pricka redan nu in detta datum i almanackan! Den dagen har klubben sin årliga rasspecial. Precis som 2011 håller vi till på brukshundsklubbens område i Vaxholm.

Efter utställningen har vi förstås lundehundsrace och en gemensam middag. Ett bra tillfälle att träffa andra lundehundsägare och umgås under dagen och över en bit mat.

Dagen efter, söndag 1 september, har Stockholms kennelklubb dessutom sin årliga Minnesutställning. Chans alltså till cert i dagarna två!

GOD JUL & GOTT NYTT ÅR!

C.I.B (*) NordUCh NOUCh SEUCh DKUCh NordJV-10

Trollfjord Dragi

(IntCh Pelle Erobreren av Vinterskogen - IntCh VDHCh LUCH SE UCh Lupachis Menja)
Uppf. Brigitte Rittweger, Tyskland

(*) saknar FCI bekräftelse

BIR, CACIB och

4:e bästa norska ras Bjerke/Oslo, Norge, 120819

AMBERCROFT

mary.kvarnstrom@comhem.se
<http://web.comhem.se/lundehund>

RAS (Rassspecifika avelsstrategier) finns för alla hundraser. Det är en skriftlig handlingsplan för i det här fallet norsk lundehund. Med jämna mellanrum ska RAS uppdateras och revideras.

RAS för norsk lundehund ska vara reviderad och inlämnad till SKK i början av 2013. I nr 1 av Lundehunden publicerades första delen – Hälsa, och i nr 3 andra delen – Exteriör och Mentalitet. Den här gången handlar den om Statistik.

Observera att nedanstående text är ett diskussionsunderlag.

Har du synpunkter på innehållet så mejla till

avelskommitten@lundehund.se

som mer än gärna tar emot dem.

Statistik

Den norska lundehunden introducerades i Sverige år 1969, då Marie-Louise Ströberg-Frisk, kennel Lobergets, importerade tiken Raggebus Lundy från Norge. Den första kullen i Sverige föddes 1973, och det har stadigt varit registreringar av födda valpar i Sverige sedan dess. De första uppfödarna var kennlar Lobergets, Backängens och Havamal, samt några utan kennelnamn. Idag finns det 15 aktiva uppfödare med kennelnamn, vilka haft kullar de senaste fem åren.

Inventering av Norska lundehundar i Sverige

Under 2011 gjordes en rundringning för att räkna antalet hundar i landet. Första halvåret 2011 fanns det 209 lundehundar i Sverige. Av dem var det 94 hanar och 115 tikar.

Registreringsstatistik

2011 registrerades 35 hundar varav 5 var importer
2010 registrerades 57 hundar varav 8 importer
2009 registrerades 30 hundar varav 3 importer
2008 registrerades 36 hundar varav 9 importer
2007 registrerades 31 hundar varav 6 importer

Rekordåret vad gäller registrerade lundehundar är 2010 med 57 st. Sedan 2006 har det registrerats 30 lundehundar eller fler varje år.

Till Sverige har man importerat lundehundar från Norge, Finland, Danmark, Tyskland och Holland.

Från Sverige har man exporterat lundehundar till Norge, Finland, Danmark, Belgien, Tyskland, Holland och USA.

Inavelsgrad

Det största och mest övergripande målet för vår ras är att ha en ökad genetisk variation, och att hålla den genomsnittliga inavelsgraden under 2,5%.

För att populationen ska få en så stor genetisk variation som möjligt är det viktigt att inavelsgraden hålls inom rimliga gränser. Som genomsnittlig nivå i en ras eftersträvas en inavelsgrad understigande 2,5 % räknat på fem generationer. Rekommendationen är också att avelsdjur inte bör vara närmare släkt än kusiner, det vill säga inavelsgrad på högst 6,25 %. Ett praktiskt råd är att ingen hund bör finnas två gånger på en femgenerations stamtavla.

År 2011 låg siffran på 1,6%

År 2010 låg den på 1,3%

År 2009 låg den på 0,7%

År 2007-2008 låg den på 0,8%

År 2005-2006 låg den på 0,75%

År 2000-2004 låg den på 2,2%

Svenska Lundehundsällskapetets Avelskommitté har valt att åter visa inavelsgraden på hemsidans valphänvisningssidor.

Uppfödare och hanhundsägare kan få hjälp med att räkna ut inavelsgraden för planerade kullar med Pawpeds på internet, www.pawpeds.com

Ett annat verktyg är SKKs Avelsdata <http://kennet.skk.se/avelldata/> men med reservation för att inte alla fem generationerna är kända på alla stamtavlor, men det bör bara göra marginella skillnader.

Avelshundsanvändning

Norsk Lundehund Klub (NLK) rekommenderar att en hane under sin livstid lämnar avkomor baserat på 5% av totala antalet födda valpar under en femårsperiod. I Norge är man nu nere i totalt 15 valpar, baserat på 302 valpar

födda under femårsperioden 2007 – 2011 = 15,1 valpar. Se NLK's tidning Lundehund-Nytt 1/2012.

I Sverige borde motsvarande siffra för en hanes avkomor vara 8 valpar. Totalt antal valpar under 2007 – 2011 i Sverige, exklusive import, är 158 valpar = 7,9 valpar. Men vi följer de norska rekommendationerna, eftersom Sverige inte har så stor population av lundehundar.

Dessa rekommendationer gäller även för tikar. Kullstorleken är drygt tre valpar i snitt. Det gör, med de maximalt fem kullar man kan ta på en tik, att få av dem kan anses ha lämnat för många avkomor efter sig.

Undvik matadoravel, det vill säga ingen enskild hane (eller tik) ska lämna fler avkomor än 5% av totala antalet födda valpar under en femårsperiod.

Med matadoravel så menas en för populationen ensidig avel på ett eller flera avelsdjur som ger en genetisk dominans av dessa djurs gener i den totala populationen och slutligen förlusten av genetisk variation. Matadoravel är numera en välkänd orsak till att sjukdomar och ärftliga fel har fått stor spridning inom vissa populationer. Både hanar och tikar kan vara matadorer, om djuret är matadoravlat beror på hur stor populationen är och hur många avkomor de enskilda djuren har. Matadoravel är att använda samma tik eller hane hela tiden på allt, att grunda en ras på ytterst få individer.

Svenska Lundehundsällskapet har beslutat att även utländska valpar räknas med för respektive hane på hanhundslistan, som finns på hemsidan.

Djur använda i avel

Medelstorleken kom upp till 3,0 valpar per kull. (2010 - 3,6 / 2009 – 2,7)

21 valpar föddes under 2011 (observera att det inte är registrerade, utan födda under året)

Antalet använda tikar är 7 stycken, och antalet hanar är lika många, 7 stycken. Av hanarna har en hane sin 4:e kull i Sverige, för 2 hanar är det andra kullen, och 4 hanar hade sina första kulla.

Det är tillfredsställande att lundehundsuppfödarna fortsätter att arbeta för SLS avelsmål om att så många individer som möjligt behöver gå i avel.

Ålder första valpkull

I SKKs Grundregler står det att tiken får vara högst sju år när hon har sin första kull.

Går vi till lagstiftningen så är det uttryckligen förbjudet att para tikar yngre än 18 månader och SKKs egna Grundregler har också en skrivning som reglerar detta. Hanar har ingen specifik åldersgräns, varken uppåt eller nedåt.

	2007	2008	2009	2010	2011
7 - 12 mån				1 H	
13 -18 mån	2 T	2 T	1 H	1 H	1 H
19 -24 mån	2 T	1 H 2 T	1 T	1 H	2 T
2 - 3 år	1 H 1 T	2 H 4 T	1 H 2 T	3 H 3 T	1 H 2 T
4 - 6 år	2 H 1 T	2 H 2 T	1 T		2 T
7 år och äldre			1 H	1 T	

Kullstorlek

Mätningarna i SKK Hunddata och Avelsdata började 1990. Man kan se att den genomsnittliga kullstorleken ligger ganska konstant runt ca 2,5 – 3 valpar, med toppnoteringar år 1996 på 3,7 valpar och år 2010 på 3,6 valpar.

Översikt

Statistik med listor över hanhunds- och tikanvändning samt "farfarskurvan" finns i Svenska Lundehundsällskapet's tidning Lundehunden nr 2/2012.

Hanar:

Hanarna har lämnat allt från 1 valp till 27 valpar registrerade i Sverige. Av de som har 10 avkomor eller fler i Sverige, se statistik ut enligt nedan.

Antal hanar tom 2011	Antal avkomor reg i Sverige
1 hane	27
1 hane	16
2 hanar	15
3 hane	14
2 hanar	10

Tikar:

Tikarna har lämnat allt från 1 valp till 12 valpar registrerade i Sverige. Av de som har 10 avkomor eller fler i Sverige, se statistik ut enligt nedan.

Antal tikar tom 2011	Antal avkomor reg i Sverige
4 tikar	12
3 tikar	11
2 tikar	10

Barnbarn:

Då varje avkomma har en far men två far- och morfäder kan antalet barnbarn uppgå till ca dubbla antalet egna valpar utan betydande risk för alltför starkt inflytande av en enskild hane eller tik på rasen. Värden för maximalt rekommenderad nivå skulle då ligga vid ca 30 (16*) barnbarn om vi ser över senaste femårsperiod.

*) Siffran 16 barnbarn baseras på talet 8, vilket borde vara antal avkomor om man strikt ser på det totala antal valpar födda i Sverige under 5-årsperioden 2007 - 2011.

Nedan finns statistik för de hanar och tikar med flest registrerade svenska barnbarn.

Farfarskurvan för hanar tom 2011	Antal svenska barnbarn
1 hane	42 st
1 hane	23 st
1 hane	18 st
1 hane	17 st
2 hanar	16 st
2 hanar	14 st

Mormorskurvan för tikar tom 2011	Antal svenska barnbarn
1 tik	28 st
2 tikar	20 st
1 tik	18 st
4 tikar	14 st

Hälsostatistik

Lundehunden är en frisk och sund ras. Det finns inga hälsoprogram för rasen, vilka syftar till att komma tillrätta med ärftliga defekter som orsakar lidande hos hundarna.

Svenska Kennelklubbens hälsoprogram omfattar bland andra höftledsdysplasi (HD), armbågsledsdysplasi (ED), patella och ögonsjukdomar.

Några norska lundehundar har undersökts enligt ovanstående hälsoprogram:
2007 är 1 hund patellaundersökt
2008 är 2 hundar ögonundersökta och 1 hund HD undersökt
2009 är 1 hund ED undersökt

Utställningsstatistik

Flest utställda lundehundar i Sverige någonsin var på SLS rasutställning i Morokullen 2007, där 68 st ställdes. 2008 ställdes flest lundehundar på World Dog Show i Stockholm med 34 st och på SSUK Circuit utställning med 21 st. Flest startande lundehundar 2009 drog SKKs Int utställning i Sundsvall i oktober med 17 st. 2010 startade flest lundehundar på SKK Int Triple Show i Jönköping med 13 st, 12 st och 12 st på respektive utställning.

2011 lockade SLS egen rasutställning flest startande lundehundar med 25 st, nästflest starter var på SKKs Int nordiskvinnarutställning i Stockholm i december med 17 st. Tredje största utställning var SSUKs utställning i Eskilstuna i april med 15 st.

Inga BIR, BIM, cert eller CACIB delades ut bland tävlande lundehundar på 4 utställningar 2007, 1 utställning 2008, 1 utställning 2009, 5 utställningar 2010 och 2 utställningar 2011.

Några utställningar fick inga anmälda eller deltagande lundehundar; 6 st år 2007, 1 st år 2008, 7 st år 2009, 1 st år 2010 och 5 st år 2011. År 2009 och 2011 var det både internationella och nationella utställningar som inte fick deltagare, de övriga åren gällde det endast nationella utställningar.

Valpar, i klasserna 4-6 månader och 6-9 månader, är inte medräknade eftersom valpklassen är inofficiell och inte resultatförs.

	2007	2008	2009	2010	2011
Int utst	18	21	16	24	22
Nat utst	17	15	16	14	17
Antal starter	193	220	193	174	236
Hanar/tikar	69 H/124 T	76 H/144 T	67 H/126 T	58 H/116 T	89 H/147 T
Genomsnitt Hanar/tikar	5,5 2 H/3 T	6,1 2,1 H/4 T	6 2,1 H/3,9 T	4,5 1,5 H/3 T	6 2,3 H/3,7 T
BIR	31	35	31	33	37
BIM	16	16	26	20	27
CACIB	21	27	25	30	28
CERT	32	45	44	36	53
SE UCh	10	10	19	7	13

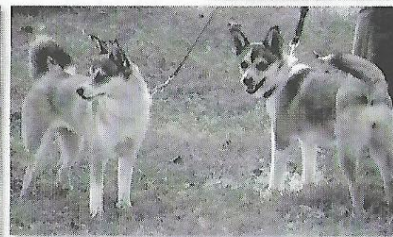
Övrig tävlingsstatistik

En hund har uppnått titlar i lydnad (LP1) och freestyle (FD1). Rasen har sedan tidigare en Lydnadschampion (LP) och två Viltspårshampions (SE VCH).

	2007	2008	2009	2010	2011
Viltspår	2 tävlingar (1 hund)	1 tävling (1 hund)	-	-	1 tävling (1 hund)
MH	1 tillfälle (1 hund)	3 tillfällen (4 hundar)	1 tillfälle (1 hund)	1 tillfälle (1 hund)	-
Lydnad	1 tävling (1 hund)	1 tävling (1 hund)	1 tävling (1 hund)	4 tävlingar (3 hundar)	-
LP1				1 hund	
FD1					1 hund

KENNEL GLIMMA

ÖNSKAR ALLA EN FRÖJDEFULL HELG

2012 hade vi lyckan att föda upp fyra valpar i B-kullen (på bilderna) u. Mountjoy Ambitiösa Agnes "Agnes" e. Loui

Glimma's Benjamin Baldersbrå "Bim" bor i Strängnäs
Glimma's Bente Blomsterböna "Bente" bor i Kungälv
Glimma's Beate Brudbröd "Beate" bor i Tyskland
Glimma's Blenda Blågull "Röja" bor i Kumla och är vår fodervärdstik

Grattis & Gott nytt år önskas alla valparna som fyller 1 år på Nyårsafton!

Glimma's Ann-Katrin Akleja "Katrin" har tävlat officiellt 2 gånger under året med full pott.

BIR på Lundespecialen för rasspecialisten Hans-Åke Sperne.
Första pris i Lydnadsklass I. Nu tävlar vi vidare i Lydnadsklass II.

2013 PLANERAR VI ATT PARA SÄVÅL AGNES SOM KATRIN
WWW.KENNELGLIMMA.DINSTUDIO.SE

Smålandsträffen 7 oktober 2012

Ni vet detta fantastiska forum Facebook. Där händer det grejer. Jag blev inbjuden till en chatt med ett par lundehundsägare i Småland och det diskuterades om vi skulle träffas en kväll och gå på promenad.

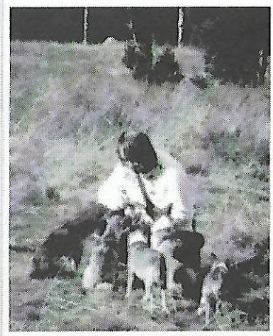
Ja, men hallå, jag bor ju 7-8 mil bort så vi tar det en söndagseftermiddag i stället tyckte jag. Vi bestämde den 7 oktober och så blev det.

Vi hade två hundar med oss och när vi kom fram så var där ytterligare åtta lundisar, två schäfrar och en liten Bichon Frisée och totalt 14 människor.

Oj, vilken succe det blev. Hundarna rusade runt och busade och Henriks godispåse var populär.

När hundarna lekt en stund blev det korvgrillning vid Lenas stuga och lottförsäljning som inbringade 250 kr till "Fonden för friska lundehundar".

Vi bestämde att göra om träffen i vinter och då ska vi busa i snön.

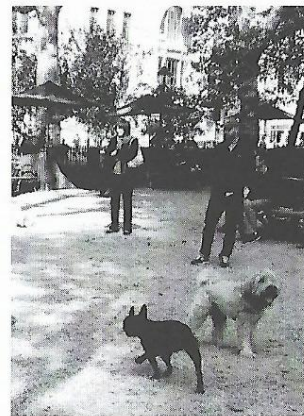
Monika Ölen Krüger, Hammarhöjdens Kennel, Foto: Olle Mårtensson

Hundrastning i New York

Här och var i småparkerna på Manhattan finns det hundrastgårdar. Inte särskilt stora, men hundarna kan i alla fall springa lösa och hälsa på varandra.

Annars är det koppel på som gäller på gatorna. Manhattans hundar är ett tåligt släkte för det är hög puls när det gäller ljudnivån på såväl den täta biltrafiken som på mängden av gående på trottoarerna.

Hundar är som människor – fast ändå inte...

Av Catharina Tandefelt, kennel Hayawani, sammankallande i SRRS (Svenska Rhodesian Ridgebacksällskapet) mentalkommitté.

"Det är lätt att bli förvirrad av alla ord och uttryck som förekommer i hundvärlden. Långt viktigare än att kunna flest termer är dock att förstå vad hunden gör och varför!" (citat från Jan Gyllenstens bok "Din hunds beteende i vardag och träning")

Under tre lördagar hade medlemmar i SRRS förmånen att lyssna till Jan Gyllenstens kunniga och humoristiska föreläsning om "Våra hundars mentalitet i vardagsliv och avelsarbete".

Jan började med en livfull och handgriplig illustration av hur människor och hundar hälsar och fortsatte sedan att berätta om **hundars sociala egenskaper**, det som brukar kallas "tillgänglighet", d v s hur hundar umgås med främmande personer.

På vilket sätt tar hunden kontakt? Överdrivet och intensivt hälsande kan bero på att hunden är socialt trygg och bara har positiva erfarenheter av människor. Men det kan också vara ett uttryck för rädsla och osäkerhet, hunden använder aggressionsdämpande signaler för att försäkra sig om ett vänligt bemötande.

Motsatsen till dessa hundar är de hundar som är ointresserade av nya och främmande personer. De kallas ofta "reserverade". En hund kan vara reserverad av flera orsaker.

En trygg hund är sig själv nog och har inget stort socialt behov. Den väljer själv när den vill umgås. Den är **socialt självsäker**.

En reserverad hund som är **socialt osäker** kan t.ex. dra sig undan, "leva i dofternas värld" (börja med avledande nosningsmanövrer för att slippa umgås), gömma sig bakom husses eller mattes ben, stoppa svansen mellan benen och flacka med blicken.

Om socialt otrygga hundar används i avel startar man en negativ lavin, sa Jan, eftersom sociala rädslor har mycket stor arvbarhet.

Aggressivitet är ett avståndsökande beteende som är helt naturligt för hunden när något känns obekvämt. Hunden säger: "Gå härifrån!"

En bra aggression kan jämföras med stereons volymknapp:

läge 1: varningsmorr

läge 2: lite mer morr o s v

Men hunden ska kunna dra ner på aggressionsvolymen när hotet är avvärt.

Aggressionen består av två delar: skärpa och försvarslust.

Skärpan är ett känslomässigt tillstånd som talar om hur arg hunden är.

Försvarslusten beskriver vad hunden gör. Hunden använder sig av avståndsreglering. Den kanske skickar budskapet "Flytta på dig – jag tänker inte göra det!" i form av en kraftfull attack, andra hundar försöker skrämmas (pendlar lite fram och tillbaka), medan andra hundar kan välja att dra sig bakåt och har då ingen större grad av försvarslust.

Om man tar bort hundens möjligheter till reträtt eller flykt och skapar trängda lägen, har hunden bara attack eller underkastelse kvar att välja på – vilket vet man inte förrän efteråt!

Jan tog exemplet med aggressiv hund i parkerad bil. Många stolta hundägare tror ofta att deras hund vaktar bilen, men sannolikheten är minst lika stor att det inte är bilen den vaktar utan sig själv. Detta då hunden befinner sig i ett trångt läge utan flyktmöjligheter.

En socialt osäker och otrygg hund i kombination med aggression får många varningslampor att blinka!

Kamplust är viljan att engagera sig, att jobba med kropp, käkar och muskler, att jobba när det tar emot.

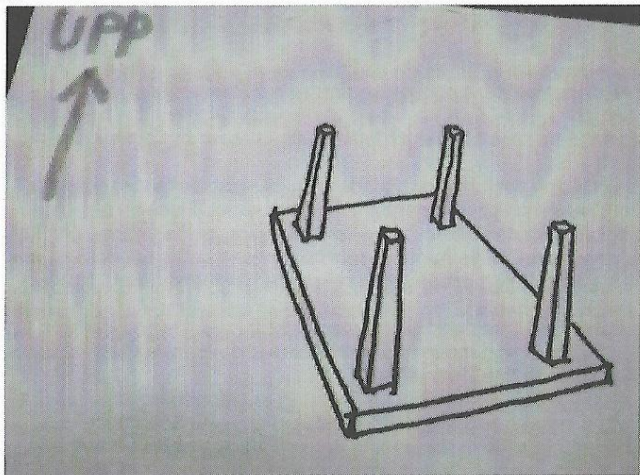
Kampen kan ses som den allvarigare varianten av leken. Det är aldrig fel att leka mycket med sin hund, men det är viktigt att lära hunden var gränserna går!

Rörelse är stimuli för lek- och kamplust: jaga, förfölja, gripa, tillkämpa sig ett byte. Det behövs kamplust för att exempelvis orka följa ett långt spår!

Kamplusten är hundens motor och Jan spetsade till det med att fråga: "Vill ni ha en lådbil eller en Formel.1?"

Från motorn gick Jan över till hundens ratt: **nervsystemet**.

Här använde sig Jan av liknelsen med ett upp- och nedvänt bord med fyra ben.

Bordsskivan på det upp- och nedvända bordet blir nu bottenplattan i nervsystemet och representerar hur trygg hunden är i grunden, att den är ett säkert väsen. Den tappar inte fattningen vad som än händer, den gör rätt, handlar rätt.

För att avgöra hur stabil bottenplattan är kan man "ta tag i de fyra benen och känna hur stabilt de verkar sitta fast i bottenplattan". Känns något eller några ben gungiga indikerar detta att bottenplattan nog inte är helt stabil.

Bordsben 1: **koncentration**: att kunna koncentrera sig på det adekvata vid yttre press som ökar den inre anspänningen. Om hunden börjar syssla med annat, tappar fokus eller gör överslagshandlingar är nog benet inte helt stabilt.

Bordsben 2: **lugn i passivitet**, förmågan att ta det lugnt när inget händer. Om hunden piper, gnäller, biter sönder saker, vandrar runt och är rastlös så kan man fundera på om det benet är helt stabilt.

Bordsben 3: **rätt reaktion på retning**, hundens tolkningsförmåga, att hunden använder "rätt verktyg" och agerar rätt i förhållande till det som sker.

Bordsben 4: **avreaktion och återhämtning**. Hunden tillgodogör sig information, slappnar av och avreagerar. Man kan bildligt nästan se hur hunden "pustar ut". En hund med bra nerver avreagerar snabbt, medan en osäker hund kan behöva lång tid på sig. Om hunden inte avreagerar tar den ofta med sig minnesbilder från händelsen.

Det är mycket viktigare att kunna avreagera på ett bra sätt än att vara modig. Man kan vara rädd, men klok och stabil nog att fatta rätt beslut!

Nervkonstitutionen är det svåraste och viktigaste i avelsarbetet eftersom den är kärnan i alla mentala egenskaper.

Istället för att prata om "veka" och "hårda" hundar – begrepp som lätt missförstås och feltolkas – används numera allmänt ordet **minnesbilder** – hundens benägenhet att bevara minnesbilder antingen med nyfikenhet och intresse eller med obehag. Har hunden motor har den ofta lättare att komma över obehag.

Jan tog exemplet med hunden Ludde och köttbullarna: Jan steker köttbullar varje onsdag och en hoppfull Ludde sitter och tittar på. Jan tappar stekpannan i huvudet på Ludde. Ludde flyr. Vad gör Ludde nästa onsdag? Antingen går han aldrig mer ut i köket, särskilt inte på onsdagar när Jan steker köttbullar eller också har han skakat av sig obehaget och sitter i köket lika hoppfull som vanligt!

Sedan kom Jan in på begreppen **nyfikenhet och dådkraft**, att hantera rädsla, ta sig ur rädsla och orka stå emot rädsla. Hunden behöver inte vara vardagshjälte, tyckte Jan, men i avel bör man vara försiktigare med hundar som har låga värden vad gäller nyfikenhet, eftersom detta indikerar att hunden hamnat i en rädsla som den har svårt att ta sig ur – och rädsor har vetenskapligt bevisat hög arvbarhet.

Enligt Jan har alla **mentala prov** svaga punkter och man ska därför se på dem som en pusselbit av många. Men det är en viktig pusselbit. Titta framför allt på helheten, inte för mycket på enstaka enskilda moment.

Ta också vara på de pusselbitar man får i vardagen! Lägg pusslet hela tiden. Om kartan (MH-testet t.ex.) inte stämmer överens med verkligheten så är det verkligheten som gäller. Ett mentalprov är ingen examen, det är en frågesport mot hunden. "När detta händer – vad gör du då?"

För att få en nyckel till det genetiska arvet bör man testa hela valpkullar och det finns fördelar med att göra detta tidigt, innan alltför mycket dressyr och livserfarenheter format hunden.

Ingen egenskap nedärvs så starkt som **rädsor** (vilket är vetenskapligt bevisat i ett antal studier världen över). Granska de tilltänkta avelsdjuren ner t.o.m. tredje led och sök efter diskvalificerande omständigheter. Kvaliteterna är säkert redan hittade! Titta på kullsyskon och på föräldrarnas kullsyskon.

Ställ de här frågorna: Kommer den här kombinationen att förbättra genomsnittet på min ras? Vill jag själv ha en valp från den tänkta kullen? Och glöm inte: En orädd, trygg hund blir väldigt sällan en problemhund. **Låt nerverna ha högsta prioritet i avelsarbetet!**

Jan framförde ett tack till alla medlemmar som varit med och ställt mängder av intressanta frågor som gett honom anledning att "tänka till" och önskade oss lycka till med vår ras och arbetet med dess mentalitet, ett arbete som är lika viktigt för alla raser! Han hoppades på många fina, trygga och orädda ridgebacks framöver med nerver av stål!

Fotnot: Det var en av SRRS (Svenska Rhodesian Ridgebacksällskapet) sponsrad föreläsningsserie för att sätta fokus på att genom avel komma runt de problem med rädsor som finns i deras ras. I anslutning till föreläsningarna diskuterades uppdateringen av RAS. Referatet publicerades i SRRS klubbtidning Ridgebacknytt nr 1 2012. (Texten är granskad av Jan Gyllensten)

Fakta om Jan Gyllensten: mentalbeskrivare, mentaldomare inom SBK, mångårig erfarenhet som hundförrare och instruktör inom polisens hundverksamhet, jobbar numera med hundutbildningar och hundfrågor. Författare till boken "Din hunds beteende i vardag och träning".

Nya medlemmar hälsas hjärtligt välkomna till SLS

Bertil Westlund, Löttorp
Ulla Carin Stranne, Onsala
Anita Stenler, Saltsjöbaden
Ann-Christine Eriksson, Delsbo
Jan Lien o Karin Aspegvist, Norrköping

Uppfödare som bjuder sina valpköpare på ett års medlemskap:

Johanna Olsson – kennel Frontpage

Anmäl din/dina valpköpare på SLS hemsidan
Köpa Lundehund – Uppfödare – Valpköpare

Fonden för friska lundehundar

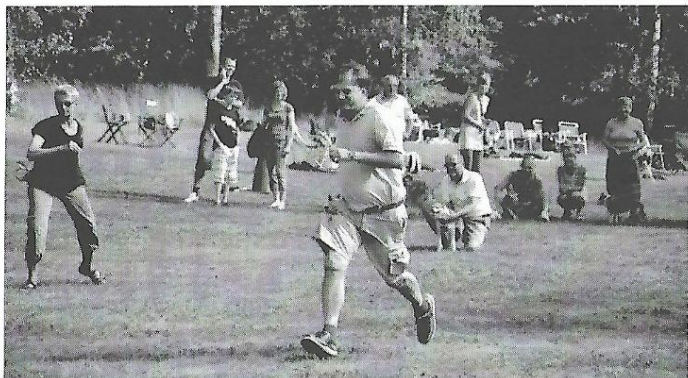
Syftet med fonden är att kunna bistå med medel till forskning till förmån för lundehunden. Ett prioriterat mål är nu att få in pengar för att kunna ta fram ett DNA-test för IL.

Överskött vid försäljning av kaffe vid träffar, lotterier med mera går till fonden. Du som uppfödare eller avelshundsägare kan också bidra genom att skänka till exempel 25 kr per valp.

Fonden tar tacksamt emot alla slags penninggåvor. Fondens plusgirokonto är 92 22 57-1. Glöm inte att skriva ditt namn och Fonden.

Tack för ditt bidrag!

Regler för lundehundsrace

Banan: 35 kliv lång och 20 kliv bred med en tydligt markerad start- och mållinje.

Funktionärer: 1 tävlingsfunktionär, minst 1 måldomare, 2 starters.

Tävlingsfunktionärens uppgift är att

- ta emot anmälningar och efter bästa förmåga para ihop så jämbördiga tävlingspar som möjligt efter ålder och kön.
- starta hundarna med "klara, färdiga, gå".

Hundarna inte får släppas förrän på "gå". Tävlingsfunktionären avgör eventuell tjuvstart. Efter två tjuvstarter är man diskad.

Måldomaren/domarnas uppgift är att

- bedöma om hunden avvikit från banan
- bedöma vilken hund som är först över mållinjen.

Starternas uppgift är att

- på ett lugnt och neutralt sätt hålla i hunden och se till att föraren tar med sig kopplet.

OBS!

För att det ska vara rättvist bör en starter hålla i hunden, undantag kan göras.

Tillvägagångssätt för racet:

- Förarna springer mot mållinjen och lockar entusiastiskt på sin hund.
- Båda förarna måste vara över mållinjen innan hundarna släpps (gärna en bit till).
- Hunden måste gå över mållinjen och till sin förare innan vinnare av loppet kan utses.
- Hunden får inte avvika för långt från banan då blir den diskad.

Det är domaren och tävlingsfunktionären som dömer. Protest eller överklagan mot deras beslut kan inte göras.

Svenska Lundehundsällskapet i oktober 2012.

När Sigrid flög till Berlin

Valpen Sigrid och jag flög till Berlin i oktober, mycket för att testa hur det skulle gå att flyga med hund. Liten som hon är, fick hon resa tillsammans med mig i kabinen.

Incheckningen på Arlanda gick smidigt, men man måste gå till kassan och betala extra bagage - alltså hunden. Så man ska ha lite extra tid.

Djurpasset och vaccinerings var det ingen som frågade efter.

Men allt var i ordning. Burväskan inspekterades aldrig av personalen, så det var inget problem heller.

Väl på planet somnade Sigrid i väskan, precis som när hon åker bil eller tunnelbana. Jag hade frågat veterinären innan, om hundar märkertryckförändringar. När man ska landa måste vi ju gäspa, eller blåsa inåsan, för att undvika smärta. Veterinären sa att hundar inte drabbas av täppta öron, som människor. Och det visade sig stämma, Sigrid sov knäpptyst under nedstigningen.

Jag hade letat lite på internet och fått kontakt med en lundehunds-uppfödare i Berlin. Andra dagen skulle vi ses, och då kom en av mina bekanta med som har två blandrashundar, räddade gatuhundar från Ungern.

Heidi har tre lundehundar, i olika åldrar, och dessutom kom en annan lundehund från Berlin med, Tia, som är 9 år. Hennes matte talar för övrigt svenska. Heidi och hennes man hade flyttat för att komma till ett område med bra möjligheter för att gå med hundarna, i närheten av S-bahn stationen Karow i nordöstra Berlin

Vi gick en tur på ett par timmar, över fälten och längs med kanalerna. Det fanns gott om utrymme för hundar, men det var förvånansvärt mycket folk där också. Alla hundarna bildade snabbt en sorts flock, och lekte med varandra på en gräsmatta.

En av hundarna fick för sig att kanalen som var täckt med grönalger på ytan hade bra bärkraft, och sprang ut på algerna. Bara för att upptäcka att den sjönk igenom! Inga problem, hunden tog sig upp och torkade snabbt.

Vädret var betydligt varmare än i Stockholm, vi hade nästan 20 grader, det kändes lite som en solsemester.

Efter promenaden bjöd Heidi på kaffe, och hundarna lekte dragkamp med trasa eller vilade.

Diskussionen kom in på uppfödning och skillnaderna mellan Tyskland och Sverige (Norge, Danmark). Heidi berättade att det var ganska komplicerat att föda upp hundar i Tyskland. I alla fall för att vara rasrena.

I Tyskland måste man nämligen registrera sig som uppfödare, innan första kullen. Inte som i Sverige, där hemma-hundar kan skaffa valpar med första bästa (registrerade) föräldrar. I Tyskland skulle sådana valpar räknas som blandras. Nej, man måste registrera sig som uppfödare först, hos VDH (Kennelklubbens motsvarighet), och man måste se till att ha ett separat rum för valparna. Det är viktigt, för en inspektör kommer och kontrollerar! Valparna kan givetvis inte sova i sängen!

Detta är inga special-bestämmelser för lundehundar, utan gäller alla raser.

Men regleringen ger stora problem, berättade Heidi, speciellt för små raser, som lundehundsuppfödning. För att få använda en utländsk far (läs dansk), måste man ha ett speciellt tillstånd. Och det måste begäras (och betalas!) i förväg, och gäller bara exakt 14 dagar. Om den tyska tiken inte behagar höglöpa just då? Ja då måste man betala för ett nytt tillstånd!

D v s uppfödarna i Tyskland måste exakt förutsäga när tiken ska höglöpa för att pappren ska vara "in ordning". Man kan inte få ett tillstånd som gäller till exempel 2 månader. Men systemet fungerar hyfsat för de stora raserna.

Jag konstaterade att det var lätt att ha med hund i Tyskland. Inga stora problem att hitta restaurang där hunden var välkommen, många hotell som accepterar hundar - men se upp med avgift, ett hotell lade på 100 kr/natt för hunden, utan att meddela i förväg.

Jan Lien

Fotnot: Fler bilder finns på Heidis webbsida, <http://norwegische-lundehunde.de/>, klicka på "Sigrid aus Schweden", och på Hundbanken.se (resa/travel).

Danmarksresan med träff

Efter Väröy-äventyret så skickar vi Livi till Lis och Holgers kennel Ulfigga Lundes i Danmark. Vi hade ju redan bestämt att vi skulle åka på den danska träffen så det passade utmärkt.

Vi räknade med att det skulle bli många hundar så Zeta med sitt brutna ben och Dottie som fortfarande var dålig i magen fick bli hemma.

Holland, som alltid glad i att åka bort med husvagnen fick hänga med och av bar det. Vi tuffade på söderöver och passerade Öresundsbron med tillhörande tunnel, lite läskigt är det allt när man kör ner i ett hål i havet, ovanför tunnelmynningen ser man ju sjön uppe på tunneltaket.

Färden fortsätter över Själland till nästa bro över Stora Bält, den bron är inte lika lång och det känns bra. Planerna är att vi ska till Tyskland för en snabbtripp och handla lite karameller m m.

Vi kommer fram till tyska gränsen och få camping i Kruså. En fin liten campingplats med många shoppingsugna svenskar, men vi håller oss lite för oss själva, för Hollands skull.

På lördagsmorgonen styr vi mot kennel Ulfigga Lunde. När vi hittat dit möts vi av massor av bilar som parkerat på kanten på den smala vägen så vårt ekipage får inte plats, då kör vi upp till campingen och lämpar av husvagnen.

Oj vad folk det var där, ett stort partytält fullt med bord, stolar, folk och få är där. Medhavd lunch (läs smörgås) passerar ner till magen. berömda lundehundsracet kom igång och när det är nästan 30 hundar så tar det en stund. Många glada rop och skratt åt våra hundar som inte fattar varför vi är så stojiga, de vill ju bara gå runt och nosa på varandra på hundars vis. Husse och matte bakom mällinjen var inte särskilt intressant att rusa till.

Grillarna laddas och olika köttbitar fixas till och en liten hund från Sverige (Holland) tyckte det var så många så han försåg sig själv.

Efter mycket hundsnack och nya bekantskaper gav vi oss tillbaka till campingen. Nöjda och glada för att fått Livi tillbaka börjar vår hemfärd genom tunnlar och över boar.

Monika Ölén Krüger
Hammarhöjdens Kennel

Mikkel

grupp 3:a i Växjö

Alla helgons dag var visserligen gråmulen och regnig, men för Moonheims Bamse Mikkel med ägaren Ingegerd Jansson blev det en strålande dag.

Först blev Mikkel BIR bland lundehundarna på utställningen i Växjö och sen blev han till mattes stora häpnad trea i grupp 5-finalen.

-Jag trodde inte det kunde hända, jag blev så förvånad, säger Ingegerd Jansson som först inte hade en tanke på att stanna för finalerna. Men hon ändrade sig som tur var.

-Han följde mig så bra i ringen. Kanske beror det på att vi tränar rallylydnad, funderar Ingegerd.

Det var August de Wilde, en belgisk domare, som avgjorde gruppfinalen och han var ytterst noggrann med varje hund.

Eftersom Ingegerd var övertygad om att de skulle åka ut i första omgången så hörde hon inte ens att Mikkel blev uppropad.

-Det var några som stod intill som sa till mig, skrattar Ingegerd.

I andra omgången fick de som var utvalda återigen visa upp sina hundar. Några blev avtackade och kvar var fyra hundar.

-Domaren ropade upp vinnarna från slutet. Fyra blev en basenji och sen kom vi på tredje plats! Jag kommer faktiskt inte ihåg vilka de övriga var för jag var så överraskad, säger en glad Ingegerd.

Annika Agren

Från arkivet:

Lunnehunden – jakthunden som räddades till arbetslöshet

Trettiohästarmotorn dånar och den planande platsbåten studsar på vågorna allt närmare den lilla byn Mostad. Bakom reser sig berget lodrätt flera hundar meter. När båten lägger till ser jag att husen står tomma med dörrar och fönster igenbommade, men lunnefåglarna som i hundratals kommer störtande från klippans topp med fräsande vingar ned mot havet, drar snart till sig uppmärksamheten.

Hade det varit 1930-talet hade en kör av hundskall slagit emot oss. Några av Mostads 70 lunnehundar skulle skällande ha sprungit oss till mötes och nafsat i byxbenen.

Lunnehunden är en märklig jakthundras med urgamla traditioner i nord-Norge. Under århundradenas lopp har kustbefolkningen bedrivit en urvalsavel för att få fram en hund med enastående egenskaper för fångst av lunnefåglarnas ungar.

På öarna Röst och Väröy häckar kanske en miljon par lunnefåglar och varje par får en unge. Marken är ofta full av lunnarnas utgrävda bohålor. Mot slutet av sommaren är lunneungarna nästan lika stora som föräldrarna och sitter i sina gryt någon meter in i jorden.

Fågelbergen vid Mostad gav vid sekelskiftet åtta ton fågelkött och 200 kg fjäder och dun.

Hur är då denna hundras konstruerad som ska kunna gräva sig ned i lunnefåglarnas smala gångar, hämta lunneungarna och bära dem till fångstmannen?

I sitt lynne ska den alltså ha en terriers iver att krypa ned i jordiga gångar och en spaniels lust att hämta och lämna ifrån sig byte.

Lunnehunden är en sådan hund, fast den som sin släkt närmast räknar spetsarna. Den korta svansen är något upprullad. Huvudet är inte direkt

vackert med sitt underbett. Öronen kan vikas ned och öppnas i ens mal springa, förmodligen för att hindra jord att rasa in i hörselgången. Den är förvånansvärt smidig och kan med en akrobats rörlighet böja hals och kropp bakåt, en egenskap den har stor användning för när den ska krypa och vända i de trånga lunnehålorna.

Den mest säregna anpassningen till jaktformen är dock lunnehundens fötter, väl konstruerade för grävning. På både bak- och framfötterna finns fler klofforsedda tår än hos andra hundraser. På framfoten finns fem treledade och en tvåledad tå. På bakfoten finns fyra treledade tår och en tvåledad.

Med denna utrustning är den norska lunnehunden väl rustad att gräva sig in och apportera lunnefåglar. Det var inte ovanligt att en hund under en dag kunde fånga mer än hundra fåglar.

Idag är fågelbergens lunnefåglar fredade och fångsten med hjälp av hund har upphört.

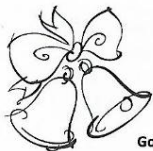
Den märkliga lunnehunden är bevarad åt eftervärlden, men dessvärre räddad till ett liv i arbetslöshet. Lunnefåglar fångas inte längre som förr, men kanske en dag kan hundens säregna jaktbeteende komma till någon annan användning.

Idag är lunnefågeln i sin tur i behov av en räddningsaktion. Den hotas av en fara som är långt allvarigare än den hårdaste jakt. Under en lång följd av år har samtliga ungar dött av svält i sina jordhålor på Röst och Väröy eftersom småsillen nästan helt försvunnit i haven omkring på grund av människans rovfiske.

Regleringen av sillfisket har dock medfört en svag ljusning vid horisonten.

Leve lunnehunden och leve lunnefågeln!

Utdrag ur en artikel av Thomas Öberg från Hundsport 1986

Boromir

önskar

God Jul & Gott Nytt 2013

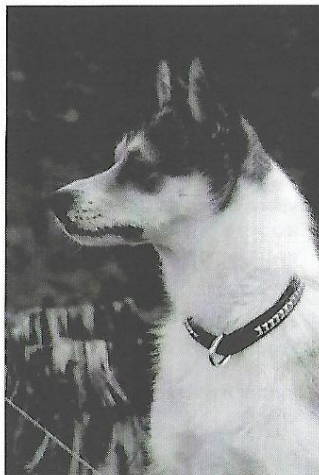
Jag vill presentera mitt lilla hjärta:

NJV-12 Vingheias Indra (aka "Ida")

Hon har redan erövrat:

- 2 svenska cert innan 1 års ålder
- 1 BIR
- 1 BT-2
- 7 st BIR valp
- BIG-2 valp
- BIS-2 valp (SSUK's utställning)
- cert, BT-2, NJV-12 från Norge

Tusen tack Gunn Tove Ormset för att du lät mig få henne!

Boromir

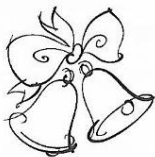
Siv Kvarnström

Simtuna Koby 1

74971 FJÄRDHUNDRA

Tel: +46 (0)171-470050

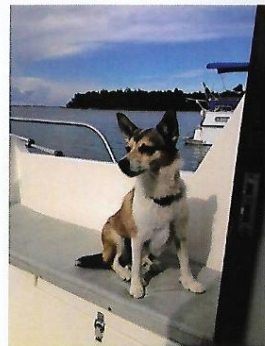
Hemsida: www.boromir.dinstudio.se

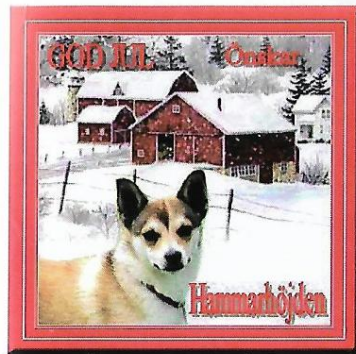
Kennel Canviva's
Önskar alla valpköpare och hundehundsvänner
GOD JUL & GOTT NYTT ÅR!

*Valpar planeras under 2013 mer
info kommer på vår hemsida*

*Välkommen att kontakta:
Elin Malmqvist
08-6489802, 070-4578935
www.canvivas.se*

valpar planeras kontinuerligt

För information
Monika
Ölén Krüger

+46 370-432 47
+46 70-534 47 77

hammarhojdens@gmail.com
<http://www.hammarhojden.com>

GOD JUL

&

GOTT NYTT ÅR

Önskar kennel Scilling's

Scilling's Dina och Scilling's Diva

Valpar planeras under 2013

Välkommen att kontakta:

Ingrid Linusson 0733-542488 044-94468

Ingrid.linusson@yahoo.se

